

Zondag 18 februari 2024 – Eendrachtsskerk - Zuid-Beijerland

Beamer en geluid: Jesse Jongenotter en Jan v.d. Bie

Diaken van dienst: Marja Buth

Kindernevendienst: Hanneke Zwijgers

Koster: Jan Saarloos

Lector: Rob van Leeuwen

Oppas: Ellen Konijnendijk

Organist: Adri Poortvliet

Ouderling van dienst: Jan Buth

Voorganger: ds. P. van Die uit Mijnsheerenland

Welkom door de ouderling van dienst

Intochtlied: Psalm 67: 1 en 2

1 God zij ons gunstig en genadig.

Hij schenke ons 't gezegend licht

dat overvloedig en gestadig

straalt van zijn heilig aangezicht;

opdat hier op aarde

elk uw weg aanvaarde

en tot U zich wend ',

zo, dat allerwegen

ieder volk de zegen

van uw heil erkent.

2 De volken zullen U belijden,

o God, U loven al te zaam!

De landen zullen zich verblijden

en juichen over uwen naam.

Volken zult Gij rechten,

hun geding beslechten

in gerechtigheid,

volken op deez' aarde,

die uw arm vergaarde,

die Gij veilig leidt.

Votum en Groet

Gebed om ontferming

We zingen het projectlied:

Hij klom toen op een grote berg

en nam drie vrienden mee.

Zij hoorden toen Gods stem die zei:

“Dit is mijn geliefde Zoon”.

Het project wordt toegelicht

Gebed om Gods Geest

Inleiding op de lezingen en lied

We luisteren en kijken naar: Leonard Cohen: You Want It Darker:

<https://www.youtube.com/watch?v=YD6fvzGIBfQ>

Lezing O.T. : 1 Samuël 3,1-10

¹De jonge Samuel diende dus de HEER, onder de hoede van Eli. Er klonken in die tijd zelden woorden van de HEER en er braken geen visioenen door. ²Op zekere nacht lag Eli op zijn slaapplek. Zijn ogen waren dof geworden, hij kon bijna niet meer zien. ³Samuel lag te slapen in het heiligdom van de HEER, bij de ark van God. De godslamp was nog niet gedoofd. ⁴Toen riep de HEER Samuel. 'Ja, hier ben ik,' antwoordde Samuel. ⁵Hij liep snel naar Eli toe en zei: 'Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?' Maar Eli antwoordde: 'Ik heb je niet geroepen. Ga maar slapen.' Toen Samuel weer lag te slapen, ⁶riep de HEER hem opnieuw. Samuel stond op, ging naar Eli en zei: 'Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?' Maar Eli antwoordde: 'Ik heb je niet geroepen, mijn jongen. Ga maar weer slapen.' ⁷Samuel had de HEER nog niet leren kennen, want de HEER had zich niet eerder aan hem bekendgemaakt door het woord tot hem te richten. ⁸Opnieuw riep de HEER Samuel, voor de derde keer. Samuel stond op, ging naar Eli en zei: 'Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?' Toen begreep Eli dat het de HEER was die de jongen riep. ⁹Hij zei tegen Samuel: 'Ga maar weer slapen. Wanneer je wordt geroepen, moet je antwoorden: "Spreek, HEER, uw dienaar luistert.'" Samuel legde zich weer te slapen, ¹⁰en de HEER kwam bij hem staan en riep net als de voorgaande keren: 'Samuel! Samuel!' En Samuel antwoordde: 'Spreek, uw dienaar luistert.'

Zingen: Lied 317

1 Grote God, Gij hebt het zwijgen
met uw eigen,
met uw lieve stem verstoord.
Maak de weg tot U begaanbaar,
wees verstaanbaar;
spreek Heer, uw gemeente hoort.
2 Heer, uw boodschap staat geschreven,
ons ten leven,
maak uw schrift het levend woord.
Zie het boek van uw behagen
opgeslagen;
spreek Heer, uw gemeente hoort.
3 Roep ons uit de doodse dalen
waar wij dwalen,
door een vreemde stem bekoord.
Breng ons naar de heil'ge stede
van uw vrede.
Spreek Heer, uw gemeente hoort.

Lezing N.T.: Marcus 9: 2-13

²Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren. Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante, ³zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen. ⁴Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met Jezus. ⁵Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: 'Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten maken, een voor U, een

voor Mozes en een voor Elia.' ⁶Hij wist niet goed wat hij moest zeggen, want ze waren door schrik overweldigd. ⁷Toen kwam er een wolk, die hen overdekte, en uit de wolk klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!' ⁸Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, behalve Jezus, die nog bij hen stond. ⁹Toen ze de berg afdaalden, zei Hij tegen hen dat ze aan niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan. ¹⁰Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat Hij bedoelde met deze opstanding uit de dood. ¹¹Ze vroegen Hem: 'Waarom zeggen de schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen?' ¹²Hij antwoordde: 'Elia komt inderdaad eerst en herstelt alles, maar over de Mensenzoon staat toch geschreven dat Hij veel moet lijden en met verachting behandeld zal worden?' ¹³Ik zeg jullie: Elia is al gekomen, en ze hebben met hem gedaan wat ze wilden, zoals over hem geschreven staat.'

Zingen: Lied 536

1 Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,
alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.
2 Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die Zoon van David zijt en Man van Smarte,
Koning der Joden die de dood verdreef.
3 Jezus, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij Hogepriester in der eeuwigheid.
4 Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

Prediking

Zingen: Lied 266

1 Die ons schiep
En ook nu nog
als hier de nacht ons
overmant
houdt in de holte
van Uw hand.
2 Die ons zoekt
in het duister,
Die ons de dag hebt
toegezegd,
spreek in de stilte
tot Uw knecht.
3 Die ons hoedt
in Uw schaduw,

onder Uw vleugels
toegedekt,
liefde, die ons tot
leven wekt,
4 Ken ons hart,
zo onrustig,
vol van zichzelf
is het verblind.
totdat het rust in
U weer vindt.
5 Kom tot ons
als de morgen.
Ga over ons op
als het licht.
Zegen ons met Uw
Aangezicht.

Dank- en voorbeden afsluitend met gezamenlijk bidden van 'Het Onze Vader'.

Collecte

Slotlied: lied 976

1 Ons heeft de Heer met liefde neergeschreven,
leesbaar voor mensen als zijn erfenis.

Ons leven mag zich voluit laten lezen,
herkenbaar als zijn eigenhandig schrift.

2 Wie kan in ons een brief van Christus lezen,
als niet de Geest ons aan elkander rijgt,
die ons als dode, levenloze letters
beademt en tot nieuwe zin herschrijft?

3 Om woord voor woord zijn liefde te vertalen,
dat blijft voor ons bestaan het doel, de zin.

Om mensen zijn ontferming te herhalen
zijn wij gezonden, deze wereld in.

Wegzending en Zegen